

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

HOTĂRÂREA NR.462
din 21.12.2010

Dosar nr.: 126/2010

Petiția nr.: 2713 din data 09.04.2010

Petent: I. I C

Obiect: discriminare printr-o dispoziție de primar

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1 I I C , cu domiciliul în comuna

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1 B G Primăria comunei Scînteiești, jud.Galați

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

II.1 Petentul, viceprimar al comunei Scînteiești, sesizează că reclamatul, în calitate de primar al aceleiași comune, a emis Dispoziția nr.108/23.03.2010 prin care se delegă unele atribuții ale primarului către viceprimar, precum și faptul că i s-a respins cererea pentru concediu de odihnă de la data solicită, considerând astfel că este supus unui tratament discriminatoriu în raport cu ceilalți colegi de muncă.

III. Citarea părților

3.1 Având în vedere prevederile art. 20, alin. 4, 5 și 6 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, au fost citate părțile.

3.2 Procedura de citare legal îndeplinită la data de 15.07.2010 și 02.12.2010, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

IV. Susținerile părților

4.1.1 Petentul susține că prin Dispoziția nr.108/23.03.2010 emisă de reclamatul în calitate de primar al comunei Scînteiești, prin care se delegează unele atribuții ale primarului către viceprimar i s-a aplicat un tratament discriminatoriu în raport cu ceilalți colegi de muncă. De asemenea, petentul consideră că prin refuzul concediului legal de odihnă în perioada solicitată constituie tot o faptă de discriminare. Nimeni din personalul angajat nu face vreun raport de serviciu, nimeni nu dă socoteală așa cum trebuie să dea petentul, fiind în susținerea lui, singurul care are numai obligații și fără nici un drept. Se susține că motivul adevărat pentru care s-a început acest „măcel psihic” asupra persoanei lui a fost că i-a reproșat reclamatului în ședințele de consiliu local că se fac investiții fără rost numai în satul Fîntînele, sat component comunei Scînteiești, fără să ia în considerare și nevoile cetățenilor din satul Scînteiești, în general că se cheltuie bani publici pe anumite investiții care nu au un scop benefic cetățenilor.

4.1.2 Petentul comunică către Consiliu că ulterior depunerii petițiilor înregistrate cu nr.2713/09.04.2010 și 5714/15.07.2010, consilierii locali din subordinea reclamatului, în cadrul unei ședințe care a avut ca unicul punct pe ordinea de zi, schimbarea din funcție a viceprimarului comunei Scînteiești, pe motiv că l-a reclamat pe primar la instituțiile statului, respectiv la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, așa cum rezultă și din Expunerea de motive a consilierilor locali, au hotărât schimbarea din funcția de viceprimar a petentului. Astfel, petentul se consideră persoană victimizată.

4.2.1 Reclamatul a ridicat excepția de necompetență materială a Consiliului, având în vedere că Dispoziția de Primar nr.108/23.03.2010 este un act administrativ, supus unui regim juridic bine definit sub aspectul controlului de legalitate.

4.2.2 Pe fond, referitor la obligația petentului în calitate sa de viceprimar de a prezenta un raport privind activitatea desfășurată în domeniile de competență atribuite printr-o dispoziție de primar „nimeni din personalul angajat nu face vreun raport, nimeni nu dă socoteală așa cum dau eu”, lipsa oricărui drept, corelativ existenței numai a unor obligații „am numai obligații și fără nici un drept”, precum și îngrădirea dreptului la concediu de odihnă care „nu se acordă de la data când vreau eu, ci de la data când vrea Domnul B G”. Reclamatul susține că petentul nu indică în mod expres un criteriu de discriminare, singurul care poate fi dedus din logica plângerii fiind propriile convingeri ale petentului. Nu s-a făcut proba unei situații comparabile sau analoage care să fi fost tratate diferit, comparabilitatea cu ceilalți colegi de muncă nu poate fi pentru că petentul are un alt statut cel de ales local. Lipsește proba faptului că propriile convingeri ale petentului, respectiv că i-a reproșat reclamatului în ședințele de consiliu local că se cheltuie bani publici pe anumite investiții care nu au un scop benefic cetățenilor, ar fi constituit mobilul emiterii dispoziției de primar criticată.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1.1 **În fapt**, Colegiul Director reține că în petiția dedusă soluționării se invocă faptul că prin emiterea unei dispoziții de primar și prin neacordarea concediului de odihnă în perioada solicitată, s-a săvârșit un tratament discriminatoriu.

5.1.2 Colegiul Director reține că petentul a fost schimbat din funcția de viceprimar ca urmare a petițiilor adresate Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

5.2 **În drept**, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă **„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

5.3 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

5.4 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a

drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.5 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 *Stubbings et autres c/Royaume-Uni*, parag.75)

5.6 Colegiul Director respinge excepția de necompetență materială a Consiliului ridicată de către reclamant cu privire la faptul că Dispoziția de Primar nr.108/23.03.2010 este un act administrativ, supus unui regim juridic bine definit sub aspectul controlului de legalitate, întrucât natura plângerii petentului nu vizează legalitatea actului, ci diferențierea care ar decurge din aplicarea ei.

5.7 Pe fond, Colegiul Director referitor la aspectele sesizate de petent care ar putea îmbrăca forma discriminerii, constată că nu se poate reține o legătură de cauzalitate între criteriul invocat de petent, respectiv faptul că a făcut mai multe afirmații cu privire la modul cum se cheltuie banii publici, afirmații care l-ar fi deranjat pe reclamant și decizia acestuia de a da anumite delegări de atribuții petentului. Colegiul nu poate reține o situație de comparabilitate între calitatea petentului și ceilalți aleși locali, s-ar fi putut vorbi de o comparabilitate dacă ar fi existat doi viceprimari, iar unul dintre ei ar fi fost tratat în mod diferit de către primar. În cazul de față neputându-se reține o situație de comparabilitate. Astfel, Colegiul Director constată că nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, potrivit legislației în vigoare, respectiv a Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

5.8 Colegiul Director se raportează la prevederile art. 2 alin. 7 din O.G. nr.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată. Potrivit art. 2 alin.7, "Constituie victimizare și se sancționează contravențional conform prezentei ordonanțe orice tratament advers, venit ca reacție la o plângere sau acțiune în justiție cu privire la încălcarea principiului tratamentului egal și al nediscriminării". Astfel, victimizarea reprezintă o formă de discriminare introdusă de legiuitorul român în procesul de transpunere a prevederilor Directivei Consiliului 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L180 din 19 iulie 2000, și prevederile Directivei Consiliului 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament, în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L303 din 2 decembrie 2000. În acest sens, reținem că în materia legislației nediscriminare, astfel cum este transpus aquis-ul comunitaire, pentru a ne găsi în situația unei fapte de victimizare este necesară întrunirea cumulativă a elementelor constitutive acesteia. Astfel, fapta de victimizare se circumstanțiază într-un tratament advers care poate îmbraca diferite forme. Formularea textului cuprinde sintagma „tratament advers” aplicat unei persoane însă textul art.2 alin.7 nu definește expresis verbis tratamentul advers. Sintagma „orice tratament” denotă intenția legiuitorului de a cuprinde o arie largă de

comportamente, și nu una restrictivă, ceea ce permite reținerea unor calificări diferite în practică, și care pot să varieze de la caz la caz, circumscrise însă caracterului advers sau contrar. În acest sens trebuie luați în considerare mai mulți factori, împreună sau separat: contextul în care s-au produs faptele incriminate, durata „tratamentului” aplicat, efectele și consecințele sale asupra persoanei care le-a suferit, etc. Mobilul sau cauza tratamentului advers este determinat de introducerea unei plângeri, sesizări sau acțiuni în justiție. Astfel, actul care determină săvârșirea faptei de victimizare este inițierea unei proceduri administrative sau judiciare, prin introducerea unei plângeri respectiv prin formularea unei acțiuni în justiție, ceea ce presupune existența unei legături de cauzalitate, în lipsa căreia nu se poate reține victimizarea. Tratamentul advers este venit ca reacție la o plângere sau acțiune în justiție cu privire la încălcarea principiului tratamentului egal și al nediscriminării. Inițierea procedurii administrative sau judiciare prin introducerea unei plângeri respectiv a unei acțiuni în justiție, este condiționată de invocarea încălcării principiului tratamentului egal și al nediscriminării. Acest element constitutiv al victimizării presupune ca plângerea sau acțiunea în justiție care a determinat tratamentul advers să fi avut ca obiect încălcarea principiului egalității, respectiv al nediscriminării.

5.9 În speță, Colegiul Director constată că, ulterior, transmiterii adreselor către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării prin care petentul sesizează o posibilă faptă de discriminare, Consiliul Local al comunei Scânteiești a schimbat din funcția de Viceprimar pe petent, acest fapt rezultând din expunerea de motive înregistrată cu nr.2785/23.07.2010, care a stat la baza Hotărârii nr.43/27.07.2010 privind schimbarea din funcție a viceprimarului comunei Scânteiești care menționează că „domnul viceprimar a înțeles să critice această Dispoziție prin care îi erau încredințate atribuții de control și coordonare a unor domenii de activitate ale Primăriei comunei Scânteiești, **făcând o sesizare** către Instituția Prefectului județului Galați și către **Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării prin care acuză Primarul comunei Scânteiești de fapte de discriminare**”. Astfel, Colegiul Director este de opinie că ne aflăm în prezența unei situații în care petentului i s-a aplicat un **tratament advers (destituirea sa din funcția de viceprimar) ca reacție la o plângere** adresată Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. Raportul de cauzalitate între depunerea plângerii la CNCD și schimbarea din funcție este dovedită prin conținutul respectivei expuneri de motive. Dreptul petentului de a se adresa instituțiilor statului în momentul în care consideră că îi sunt lezate anumite drepturi, nu poate constitui un motiv pentru schimbarea din funcție, respectiv de viceprimar al comunei Scânteiești, așa cum rezultă din Expunerea de Motive nr.2785/23.07.2010 a consilierilor locali și care a stat la baza Hotărârii nr.43/27.07.2010 privind schimbarea din funcție a viceprimarului comunei Scânteiești. Statul prin legislația în vigoare protejează petenții atunci când depun plângeri în domeniul egalității de tratament și nediscriminării. Colegiul constată că se întrunesc cumulativ elementele constitutive ale victimizării prevăzută la art.2 alin.7 din O.G. 137/2000, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (4) și alin. (7) și art. 26 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **în unanimitate de voturi pentru** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Emiterea unei dispoziții de primar și neacordarea concediului de odihnă în perioada solicitată, nu constituie fapte de discriminare potrivit art.2 alin.1 din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

2. Destituirea petentului din funcția de viceprimar ca reacție la o plângere adresată Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării constituie victimizare potrivit art.2 alin.7.

3.sancționarea președintelui Consiliului Local al comunei Scânteiești, județ Galați în calitate de reprezentant legal cu amendă contravențională în valoare de 4000 ron;

3.clasarea dosarului;

4. se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;

5. o copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

La Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Galați, conform Ordonanței nr. 2 din 12 iulie 2001 privind regimul juridic al contravențiilor. Contravenientul este obligat să trimită dovada plății amenzii către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (cu specificarea numărului de dosar) în termen de 15 de zile din momentul în care constituie de drept titlu executoriu, conform art. 20 alin. 10 al O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

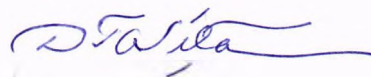

Membrii Colegiului director prezenți la ședință :

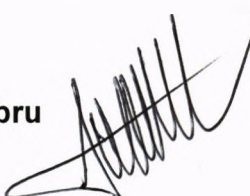
ASZTALOS Csaba Ferenc – Președinte

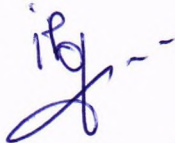
NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Vicepreședinte

JURA Cristian – Membru

POP Ioana Liana – Membru

VASILE Alexandru Vasile - Membru

Motivele de fapt și de drept redactate D.N.T., 2 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal de 15 de zile de la comunicare constituie de drept titlu executoriu.

